

HAFİF VE ORTA ŞİDDETLİ OBSTRÜKTİF UYKU APNE SENDROMUNDAN CERRAHİ BAŞARI

**Dr. Murat Enöz¹, Prof. Dr. Sami Katircioğlu¹, Doç. Dr. Yusufhan Süoğlu¹,
Doç. Dr. Çağlar Çuhadaroğlu²**

¹ İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Kulak Burun Bogaz Hastalıkları Anabilim Dalı

² İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Uyku Laboratuvarı

ÖZET

Amaç: Uvulopalatal flap (UPF) operasyonunun hafif ve orta şiddetteki obstrüktif uykı apne sendromu (OSAS) olgularında tedavideki etkinliğini araştırmak.

Materyal ve Metot: Çalışmamızda uvulopalatal flap uygulanan olgulardaki başarıyı polisomnografi ve popofol sedasyonu ile yapılan nazofaringoskopik tetkik (NFS) ile değerlendirdik. Polisomnografi ile tanı konulan ve UPF ile tedavi edilen 13 hasta değerlendirildi. İki hasta ise başka bir klinik tarafından UPF yapılmış, klinikimize gönderilmiş ve operasyon öncesi nazofaringoskopik tetkik yapılmamıştı. Diğer tüm hastalara klinikümüzde operasyon öncesi nazofaringoskopik tetkik yapıldı ve retropalatal bölge obstrüksiyonu saptandı.

Bulgular: Ortalama yaşı 39 (23-67 arasında) idi. Operasyon öncesi apne hipopne indeksi (AHI) 22,3/h (12-41/h arasında) iken, 9 hasta hafif şiddette, 4 hasta

orta şiddette OSASlı oluydu. 10 hasta operasyon sonrası şikayetlerinin azaldığını ifade ederken geri kalan 3 hasta operasyona rağmen devam eden horlama ve geceleri iç çekme şikayetlerinin devam ettiğini ifade etti. Ameliyat sonrası tüm olgularda ortalama AHI 13/h (4-20/h arasında) iken semptomatik grupta ortalama AHI 20/h, asemptomatik grupta ise ortalama AHI 11/h (4-20 arasında) idi. Tüm olgulara ameliyat sonrası nazofaringoskopik tetkik yapıldı. Semptomatik 3 hasta obstrüksiyon yerinin UPF uygulanan alan haricinde olduğu gözlandı.

Sonuç: UPF seçilmiş hastalarda başarıyla uygulanan bir cerrahi tekniktir ve nazofaringoskopik tetkik, OSASlı hastaların operasyon öncesi obstrüksiyon alanını değerlendirmede kullanılan dinamik bir yöntemdir.

Anahtar kelimeler: Obstrüktif uykı apne sendromu, uvulopalatofaringoplasti, uvulopalatal flap, nazofaringoskopik tetkik. Nobel Med 2006; 2 (1): 15-20

ABSTRACT

SURGICAL SUCCESS IN MILD AND MODERATE OBSTRUCTIVE SLEEP APNEA SYNDROME

Aim: Investigate the surgical outcomes of a uvulopalatal flap (UPF) in the treatment of patients with mild and moderate obstructive sleep apnea (OSA).

Materials and methods: In our study we have evaluated the success rate of uvulopalatoplasty procedure in 13 patients by performing preoperative and postoperative polysomnography and nasopharyngoscopy (NFS). We used flexible scopes under propofol sedation for nasopharyngoscopic evaluation in our in-house patients. Two of the patients were not evaluated by preoperative nasopharyngoscopy because they had been operated in another centre. In all other patients in whom preoperative nasopharyngoscopy had been performed in our clinic, a retro-palatal obstruction was diagnosed.

Findings: Median age was 39 (range: 23-67). Preoperative apnea hipopnea indices (AHI) was 22,3/h (range:12-41/h). Nine patients were diagnosed as moderate OSA and the remaining 4 patients were had mild OSA. Ten of the thirteen patients stated that their complaints improved after UPF. The remaining three patient's snoring and nocturnal choking problems continued in spite of UPF. Postoperative AHI was (13 range: 4-20/h) for all individuals. In symptomatic group postoperative mean AHI was 20/h. In asymptomatic group mean AHI was 11/h (4-20). All individuals underwent postoperative NFS. In three symptomatic patients, the obstructive problems were found to be outside of the UPF operation area.

Results: UPF is a successful technique for selected patients and NFS can be used preoperatively for OSA patients as a dynamic method to evaluate the obstruction area.

Keywords: Obstructive sleep apnea syndrome, uvulopalatopharyngoplasty, uvulopalatal flap, flexible nasopharyngoscopy. Nobel Med 2006; 2 (1): 15-20

GİRİŞ

Obstrüktif uykı apne sendromu (OSAS) uykı sırasında periyodik olarak aralıklı solunumun durmasına (apne) yol açan tam veya parsiyel havayolu obstrüksiyonu veya solunum eforuna rağmen akımında azalma (hipopne) ile karakterizedir.

Trakeotomi haricinde kesin olarak OSAS tedavisini sağlayan başka bir cerrahi yöntem olmamakla birlikte uvulopalatofaringoplasti (UPPP) en sık kullanılan yöntemdir. Uvulopalatal flap(UPF), UPPP'de görülen nazofaringeal stenoz, nazofaringeal yetmezlik ve disfaji gibi komplikasyonları azaltmak amacıyla basit horlama ve hafif OSAS tedavisi için tamamlanmıştır. Kullanılan cerrahi yöntemler obstrüksiyon yeri ve takiplerdeki cerrahi başarıya göre seçilmekle birlikte, operasyon öncesi obstrüksiyon yerini belirlemeye dinamik bir yöntem olarak fleksibl nazofaringoskop kullanabilir.

TANIMLAMALAR

Apne: Yetişkinlerde hava akımının 10 sn. veya daha fazla süreyle kesilmesi.¹

Hipopne: Hava akımının oronasal airflowmetre ile saptanan 10 sn veya daha uzun süre ile %50 veya daha fazla azalması, beraberinde oksijen saturasyonunun % 3 veya daha fazla oranda düşmesi ve Arousal'ların görülmesi.¹

RDI ("Respiratory disturbance Index" = solunum bozukluğu indeksi): Tüm uykı süresince oluşan apnelerin ve hipopnelerin saatlik ortalamasıdır.

Arousal: Uykı sırasında mevcut fazdan bir önceki faza veya uyanıklık durumuna geçiş, nonREM fazında EEG frekansındaki artışın 3 sn'den uzun süremesi, REM fazında ise EMG aktivitesinde azalma ile belirlenir.

OSAS (Obstrüktif Sleep Apne Sendromu): Uykı sırasında saatlik 5 obstrüktif apne , hipopne veya ikisinin birlikte görülmesi durumu.¹

OSAS, RDI esas alınarak şiddetine göre 3'e ayrılır.³

- **Hafif şiddette OSAS:** RDI, 5/h ile 15/h arasındır.
- **Orta şiddette OSAS:** RDI, 15/h ile 30/h arasındır
- **Ağır şiddette OSAS:** RDI, 30/h'nın üzerindedir.

MATERIAL VE METOT

Çalışmamızda UPF'nin basit horlama ve OSAS'lı olgulardaki etkisini araştırmak amacıyla, cerrahi tedavi uygulanmış hastaların operasyon öncesi ve sonrası fizik muayene bulguları, fleksibl nazofaringoskop bulguları, Polisomnografi (PSG) sonuçları belirlendi ve istatistiksel olarak değerlendirildi. PSG ile tanı konulan ve UPF ile tedavi edilen bilgilendirilmiş olur alınmış 13 hasta değerlendirildi. Onbir hastaya kliniğimizde operasyon öncesi nazofaringoskopik tetkik yapılarak retropalatal bölge obstrük-

sionu saptanmış ve UPF yapılmıştı. 2 hastaya ise başka bir klinik tarafından UPF yapılmış ve operasyon öncesi nazofaringoskopik tetkik yapılmamıştı. Tüm olgulara ameliyat sonrası nazofaringoskopik tetkik yapıldı.

Polisomnografik inceleme: Olgular uykulu laboratuvarında bir gece konuk edilerek polisomnografiye alındılar. (Embla,Flaga; Iceland) C3 A2, O2 A1 EOG-L, EMG-R, EMG, EKG, Airflow, torako-abdominal kuşak, pulse oksimetre, pozisyon belirleyici, mikrofon elektrodları hastaya monte edildi. Poligrafik çalışma Rechshaffen Kales kuralları kullanılarak ve AASM solunum ve arousal skorlama uzalaşmasına göre yapıldı. Olguların uykı evreleri ve solunumsal olayları raporlandı. RDI, 5'in üstünde ise uykı apne sendromu olarak kabul edildi. 15'e kadar hafif, 15- 30 arası RDI orta şiddette uykı apne sendromlu olgu olarak sınıflandırıldı.

Nazofaringoskopik Tetkik

(Uykı Nasofaringoskopisi-UNFS):

Premedikasyon: Hastalarla üst solunum yolundaki sekresyon miktarını azaltmak amacıyla uygulamadan bir saat önce 0,25 mg atropin intramusküler yapıldı.

Lokal anestezi: Fleksibl nazofaringoskopun olası irritan etkisini azaltmak ve böylece arousalların önüne geçmek amacıyla her bir burun deligine ikişer paf lidocain 10 mg/paf (Xylocaine spray % 10) sprej sıkalıdı.

Sedasyon: Kısa etkili intravenöz bir sedatif hipnotik olan propofol kullanıldı (Diprivan [Propofol] %1-200 mg/20 ml flakon). 1,5-2,5 mg/kg bolus enjeksiyonu, gereksinime göre de 25-50 mg bolus tekrar yapıldı.

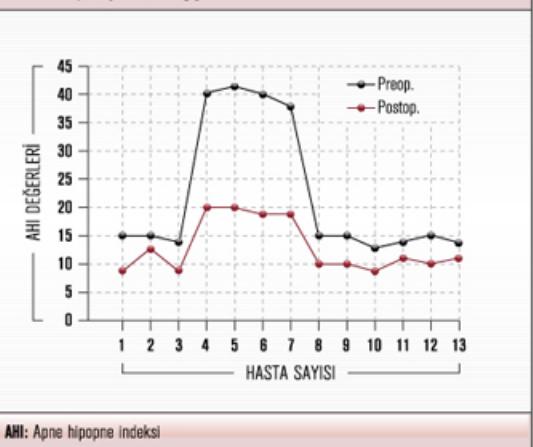
Endoskop: 7 mm fleksibl nazofaringoskop (Karl Storz 11101 RP Germany) kullanıldı. UNFS monitör yardımıyla uygulandı ve muayene bulgularının analiz edilmesi amacıyla videokasete kaydedildi.

Endoskopu sırasında üst solunum yolunda tikanıklığa neden olan her kompartman ayrı ayrı değerlendirildi (Tablo 1).

BULGULAR

Polisomnografi ile tanı konulan ve UPF ile tedavi edilen

Tablo 2. Operasyonla AHI dağılımı



13 hasta değerlendirildi. Ortalama yaşı 39 (23-67 arasında) idi. Olguların toplu halde operasyon öncesi ve operasyon sonrası AHI değerleri Tablo 2'de görülmektedir.

Operasyon öncesi apne hipopne indeksi (AHI) 22,3/h (12-41/h arasında) iken 9 hasta hafif şiddette, 4 hasta orta şiddette OSASlı oluydu. 10 hasta operasyon sonrası şikayetlerinin azaldığını ifade ederken, geri kalan 3 hasta operasyona rağmen devam eden horlama ve geceleri iç çekme şikayetlerinin devam ettiğini ifade etti. Ameliyat sonrası tüm olgularda ortalama AHI 13/h (4-20/h arasında) iken semptomatik grupta ortalama AHI 20/h, asemptomatik grupta ise ortalama AHI 11/h (4-20 arasında) idi. Tüm olgulara ameliyat sonrası nazofaringoskopik tetkik yapıldı. Semptomatik 3 hastada, nazofaringoskopik tetkik esnasında obstrüksiyon yerinin retropalatal alan haricinde, dil kökünde olduğu görüldü (Şekil 1, 2, 3).

TARTIŞMA

OSAS, uykı sırasında, solunum çabasına rağmen, periyodik tam veya parsiyel havayolu obstrüksiyonu, solunumda geçici durma (apne) veya hava alımında azalma (hipopne) ile karakterize bir hastalıktır (Şekil 4).²

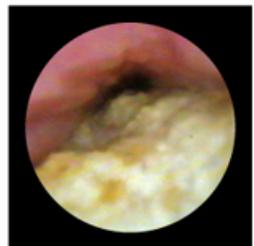
Riley-Powell-Stanford Cerrahi Protokolü: OSAS'da hava yolundaki birden fazla obstrüksiyon sahasına yönelik olarak 1988 yılında geliştirilmiş bir cerrahi protokoldür (Şekil 5).³

Bu iki fazlı cerrahi yaklaşımında yapılacak cerrahi girişimler Faz I ve Faz II olarak iki gruba ayrılr (Şekil 6).

Bu cerrahi yaklaşım, öncelikle PSG yapılarak tanı doğrulandıktan sonra, obstrüksiyon yerini bulmaya yönelik operasyon öncesi fizik muayene, sefalometrik analiz, fiberoptik faringeskopik değerlendirme yapılır. Obs-

Tablo 1. UNFS sırasında değerlendirilen bileşenler.

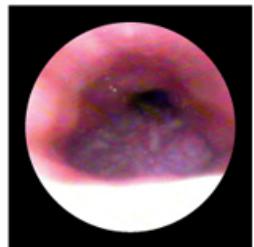
1. Yumuşak damak
2. Uvula
3. Lateral faringeal bantlar
4. Tonsilla palatina
5. Dil kökü
6. Larenks



Şekil 1: Havayolunu tama yakın olarak kapatılan dil kökü görülmekte.



Şekil 2: Havayolunu tama yakın olarak kapatılan dil kökü ve lingual tonsiller görülmekte.



Şekil 3: Havayolunu tama yakın olarak kapatılan dil kökü görülmekte.

trüksiyon yerine yönelik cerrahi işlem uygulanır (Faz I Cerrahi). 6 ay sonra kontrol PSG'si yapılır ve burada RDI' nin 20 adet/saat altına düşmesi veya RDI değerlerinin başlangıç değerinin %50 veya daha fazla altına düşmesi başarı olarak kabul edilir. Bu sonuçlar elde edilemezse başarısızlık kabul edilerek Faz II cerrahi uygulanır.^{3,4}

• Uvulopalatofaringoplasti

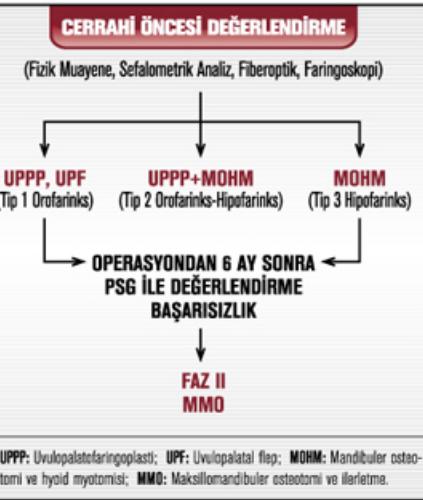
(UPPP): OSAS'da yapılan ilk cerrahi girişim uvulopalatofaringoplastidir (UPPP). İlk olarak Ikematsu⁵ tarafından 1964 yılında tanımlanan bu girişim, daha sonra Fujita ve arkadaşları tarafından 1981⁶ yılında modifiye

edilmiştir. UPPP'de ne kadar rezeksiyon yapılacağı tam olarak standardize edilmemiştir. Yumuşak damağın posterior farinks duvarına en çok yaklaştığı alan cerrahi sınırı teşkil eder.⁷ UPPP ile uvulanın tümü, yumuşak damak distal parçasının bir bölümü, palatal tonsiller ve ön ile arka tonsil plikalarındaki aşırı mukoza rezeke edilir. Yumuşak damaktaki ideal rezeksiyon sınırı, uvulanın ucundan tutularak yumuşak damağın öne doğru çekilmesi durumunda oluşan çukurluk-gamze (dimple point) seviyesi veya sert damağın distal kenarının bir parmak açısındandır.⁸ Tonsillektomi sonrası arka plikalarındaki aşırı mukoza rezeke edilir, uvulanın lingual yüzündeki mukoza, submukoza ile gland ve yağlı doku eksize edilir. Bipolar koter ile kanama kontrolü sağlananın ardından uvula geriye; yumuşak damağa doğru katlanarak dikkilir (Şekil 7).

Velofarengial yetersizliği, submuköz damak yanığı ve yutma ile konuşması risk altında olanlar ile kollaps bölgesi üst faringeal seviyede olmayan hastalarda UPPP uygulanması kontrendikedir.

En sık rastlanan ve hastaların sık olarak şikayetçi oldukları komplikasyon, operasyon sonrası ağrıdır. Uzun dönem komplikasyonları olarak yutma zorluğu, ağız kuruluğu, geniz akıntısı ve gerilme hissi görülebilir.^{10,11}

• **Uvulopalatal Flap (UPF):** Uvulopalatal flap ilk olarak Powell ve arkadaşları¹⁰ tarafından UPPP'de görülen nazofaringeal stenoz, nazofaringeal yetmezlik ve dis-



Şekil 5: Riley-Powell-Stanford protokolü.

fajı gibi komplikasyonları azaltmak amacıyla tanımlanmıştır. Basit horlama ve hafif OSAS için geliştirilmiştir. Orta ve ciddi uykı apnesi sendromunda başarı şansları düşüktür.

Mukoza, submukoza ile uvulanın lingual yüzündeki gland ve yağlı doku eksize edilerek çıkarılır. Uvulanın

FAZ 1 CERRAHİ

- Nasal cerrahi
- Uvulopalatofaringoplasti veya uvulopalatal flap, lazer yardımı uvulopalatoplasti
- Mandibuler osteotomi ve genioglossus ilerletme ve/veya hyoid myotomisi ve süspansiyonu

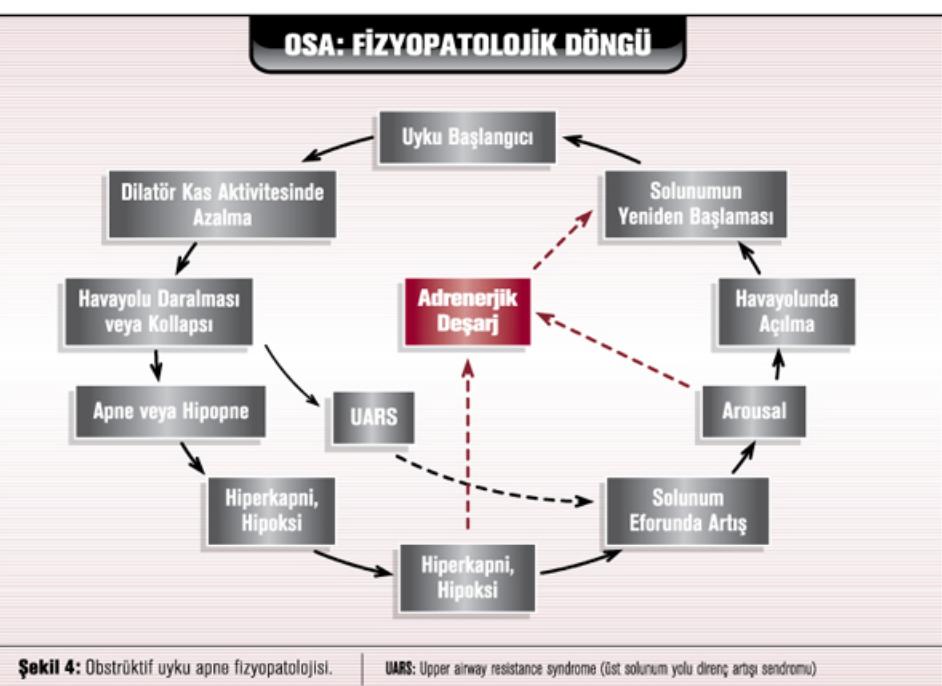
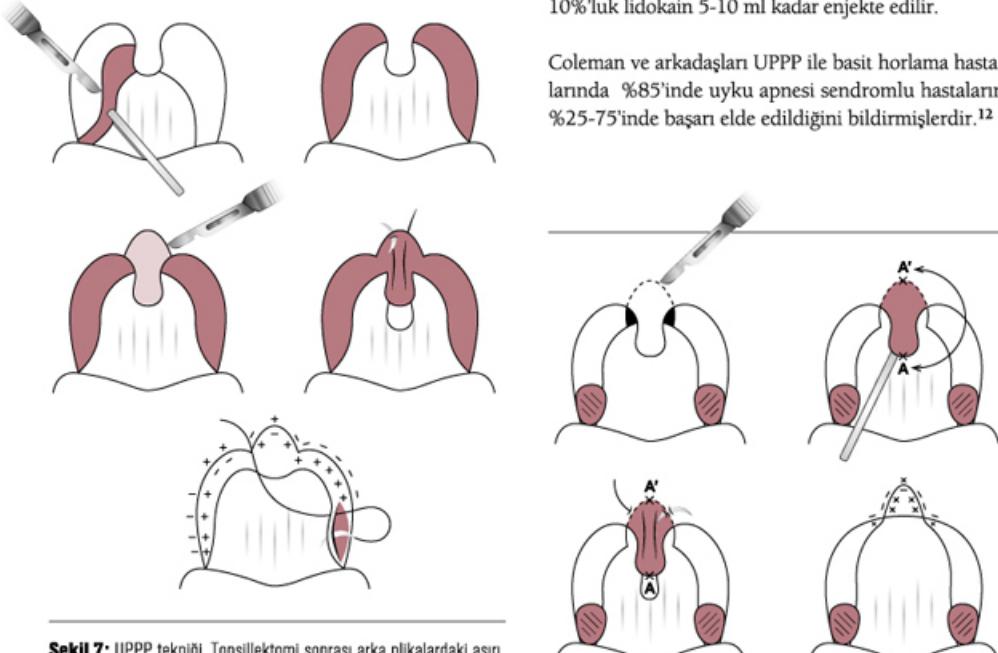
FAZ 2 CERRAHİ

- Maksillomandibuler osteotomi ve ilerletme
- Hyoid myotomisi ve ilerletme
 - Dil kökü cerrahisi
 - Lingual tonsillektomi

Şekil 6: İki fazlı cerrahi yaklaşım.

en alt kısmını ampute edilerek çıkarıldıktan sonra bipolar koter ile kanama kontrolü sağlanır. Uvula geriye; yumuşak damağa doğru matris dikili ve fiske edilir (Şekil 8). Bu yöntem lokal anesteziyle ayağtan horlama hastalarına uygulanabilir. Bunun için hasta oturur pozisyondayken yumuşak damakta palatal arka 1 cm altından üç noktaya 10%'luk lidokain 5-10 ml kadar enjekte edilir.

Coleman ve arkadaşları UPPP ile basit horlama hastalarında %85'inde uykı apnesi sendromlu hastaların %25-75'inde başarı elde edildiğini bildirmiştir.¹²



Şekil 4: Obstruktif uykı apne fizyopatolojisi.

UARS: Upper airway resistance syndrome (üst solunum yolu direnç artışı sendromu)

Şekil 7: UPPP teknigi. Tonsillektomi sonrası arka plikalarındaki aşırı mukoza rezeke edilir, uvulanın lingual yüzündeki mukoza, submukoza ile gland ve yağlı doku eksize edilir. Bipolar koter ile kanama kontrolü sağlananın ardından uvula geriye; yumuşak damağa doğru katlanarak dikkilir

Şekil 8: UPF teknigi.

UPPP'de uzayan izlem süreleriyle birlikte başarı oranının düşüğü gösterilmiştir.^{13, 14}

Kilo veya VKI (vücut kitle indeksi)'nin artması UPPP başarı olasılığını düşürür. Bu AHI ve apne indeksinde (AI) artmayla beraber OSAS'ın daha şiddetli hale gelmeestyle açıklanabilir.^{4, 15}

Larsson ve arkadaşları, UPPP yapılan 50 olgudan oluşan uzun dönem çalışmasında başlangıçta 30 hastada (%60) başarı elde etmelerine rağmen, 21 ay sonra bu sayının 19'a (%38,8) indigini belirtmişlerdir.¹⁶ UPPP uygulanmış ve başarısızlıkla sonuçlanmış olgularda, fiberoptik olarak ve sefalometrik röntgenogramla incelendiğinde dil kökünde obstrüksiyon olduğu saptanmıştır.^{17, 18, 19} Uzun dönemde başarı oranını etkileyen en önemli faktör, ameliyat sonrası dönemde verilen kiloların yeniden

alinmasıdır.¹⁶

Palatal cerrahinin uygulandığı 210 hastayı içeren bir başka çalışmada en sık komplikasyon olarak, kanama (4 hasta), infeksiyon (5 hasta), seroma (3 hasta), aritmi (4 hasta) ve stabil olmayan anjina (1 hasta) bildirilmiştir.²⁰ Çalışmamızdaki olguların hiçbirinde komplikasyon gelişmemiştir.

SONUÇ

UPF seçilmiş hastalarda başarıyla uygulanan bir cerrahi tekniktir ve nazofaringoskopik tetkik, OSAS'lı hastaları operasyon öncesi obstrüksiyon alamını değerlendirmede kullanılan dinamik bir yöntemdir. Başarsız olgularda en büyük sorun, UPF uygulanan alan haricinde özellikle dil kökü seviyesinde obstrüksiyon olmasıdır.



İLETİŞİM İÇİN: Dr. Murat Enöz, İÜ. İstanbul Tıp Fakültesi, KBB Anabilim Dalı, Çapa / İstanbul, muratenoz@yahoo.com



GÖNDERİLDİĞİ TARİH: 04 / 08 / 2005 • KABUL TARİHİ: 27 / 10 / 2005

REFERANSLAR

- 1 The report of an American Academy of Sleep Medicine Task Force. Sleep related breathing disorders in adults: recommendations for syndrome definition and measurement techniques in clinical research. *Sleep* 1999; 22: 667-689.
- 2 Qureshi A, Ballard RD. Obstructive sleep apnea. *J Allergy Clin Immunol* 2003; 112: 643-651.
- 3 Riley RW, Powell NB, Guilleminault C. Obstructive sleep apnea syndrome: a review of 306 consecutively treated surgical patients. *Otolaryngology Head and Neck Surg* 1993; 108: 117-125.
- 4 Riley RW, Powell NB, Guilleminault C. Inferior mandibular osteotomy and hyoid myotomy suspension for obstructive sleep apnea: a review of 55 patients. *J Oral Maxillofac Surg* 1989; 47: 159-164.
- 5 Ikematsu T. Study of snoring, 4th report: therapy. *Journal of Japanese Otorhinolaryngology* 1964; 64: 434-435.
- 6 Fujita S, Conway W, Zorick F, Roth T. Surgical correction of anatomic abnormalities in obstructive sleep apnea syndrome: uvulopalatopharyngoplasty. *Otolaryngol Head Neck Surg* 1981; 89: 923-934.
- 7 Koç C. Kulak Burun Boğaz Hastalıkları ve Baş ve Boyun Cerrahisi. 2004 Ankara: 685-698.
- 8 Celik O. Kulak Burun Boğaz Hastalıkları ve Baş ve Boyun Cerrahisi. 2002 İstanbul: 964-984.
- 9 Katsantonis GP, Friedman WH, Krebs FJ, et al. Nasopharyngeal complications following uvulopalatopharyngoplasty. *Laryngoscope* 1987; 97: 309-314.
- 10 Fairbanks DN. Uvulopalatopharyngoplasty complications and avoidance strategies. *Otolaryngol Head Neck Surg* 1990; 102: 239-245.
- 11 Sapçı T, Ocaklı O, Karavus A, ve ark. Horlama tedavisinde LAUP etkili bir yöntem mi? Kulak Burun Boğaz İhtisas Dergisi. 1999; 6: 286-290.
- 12 Powell N, Riley R, Guilleminault C, et al. A reversible uvulopalatal flap for snoring and sleep apnea syndrome. *Sleep* 1996; 19: 593-599.
- 13 Coleman J, Rathfoot MC. Oropharyngeal surgery in the management of upper airway obstruction during sleep. *Otolaryngol Clin North Am* 1999; 32: 263-276.
- 14 Krespi YP, Pearlman SJ, Keidar A. Laser-assisted uvulopalatoplasty for snoring. *J Otolaryngol* 1994; 23: 328-334.
- 15 Hudgel D, Harasick T, Katz R, et al. Uvulopalatopharyngoplasty in obstructive apnea: value of preoperative localization of site of upper airway narrowing during sleep. *Am Rev Respir Dis* 1991; 143: 942-946.
- 16 Larsson LH, Carlsson-Nordlander B, Svanborg E. Four year follow-up after uvulopalatopharyngoplasty in 50 unsselected patients with obstructive sleep apnea syndrome. *Laryngoscope* 1994; 104: 1362-1368.
- 17 Larsson H, Carlsson-Nordlander B, Svanborg E. Long-time follow-up after UPPP for obstructive sleep apnea syndrome. *Acta Otolaryngol Stock* 1991; 111: 582-590 .
- 18 Riley RW, Guilleminault C, Powell N, et al. Palatopharyngoplasty failure, cephalometric roentgenograms, and obstructive sleep apnea. *Otolaryngol Head and Neck Surg* 1985; 93: 240-244.
- 19 Irwin J, Hoffstein V, Kalbfleisch J, et al. Upper airway morphology in patients with idiopathic obstructive sleep apnea. *Am Rev Respir Dis* 1984; 129: 355-360.
- 20 Rojewski TE, Schuller DE, Clark RW. Video endoscopic determinations of the upper airway in adults with obstructive sleep apnea syndrome. *Sleep* 1996; 19: 156.